

in China en de trage groei in de VS zijn belangrijke boosdoeners. Economen houden voor dit jaar rekening met een groei rond 1,5 procent, na 2,7 procent in 2011. Dat is een flinke afname ten opzichte van recordjaar 2010 toen de economie van het Zuid-Amerikaanse land nog 7,5 procent groter werd.

BRAZILIAANSE GROEIPOTENTIE

Toch biedt de afgezwakte groei kansen die Brazilië niet wil laten liggen. Het prikkelde de regering het economisch beleid tegen het licht te houden. Daaruit bleek dat er flinke slagen zijn te maken op het gebied van infrastructuur voor het land dat in 2014 gastheer is voor het wereldkampioenschap voetbal en in 2016 voor de Olympische Spelen.

In internationaal opzicht scoort Brazilië slecht op het gebied van infrastructuur. Wegen, spoorwegen, havens en vliegvelden zijn onderontwikkeld. Onderzoekers van het World Economic Forum zetten Brazilië op plaats 107 van de 144 onderzochte landen. Daarmee wordt Brazilië als ontoegankelijker beoordeeld dan landen als Ethiopië, Tadzjikistan en Cambodja.

Om het tij te keren, gaat de Braziliaanse regering stevig investeren in infrastructuur. President Dilma Rousseff breekt een decennialange dalende trend als het gaat om infrastructurele investeringen. De maatregelen moeten het land rijker, sterker, moderner en concurrerder maken.

Een armetierige infrastructuur heeft een remmende werking op de economische groei. Het verhoogt productiekosten en vertraagt het vervoer naar de volgende schakel in de keten van producent naar consument. Een relatief eenvoudige manier om de productiviteit een extra impuls te geven.

KNELPUNTEN

De komende jaren veilt de regering licenties voor de aanleg van duizenden kilometers aan wegen en spoorwegen. Private investeerders moeten het beleid van president Rousseff gestalte geven. Ook dat is een duidelijke breuk met het verleden. Rousseffs voorganger, oud-vakbond-leider Luiz Inacio 'Lula' da Silva zag daar de noodzaak niet van in. Onder zijn leiding was de overheid primair verantwoordelijk voor investeringen in infrastructuur.

De private sector biedt een controlemechanisme. Infrastructurele projecten hebben een lange looptijd en zijn niet onomstreden. Zo bouwde Japan bruggen naar niemandsland en deed China spooksteden verrijzen. Het bruto binnenlands product kreeg een impuls, maar de investeringen renderden niet. Privaat kapitaal verkleint deze kans. Investeerders maken een afweging tussen kosten en baten en kijken bij uitstek naar de toekomstige rendementen op hun investeringen.

Op papier bieden de plan-

DE INZET VAN PRIVAAT KAPITAAL VERKLEINT DE KANS OP NIET-RENDERENDE PROJECTEN.

nen een opmaat tot een flinke inhaalslag. Maar voordat de infrastructuur zich over het land met bijna 200 miljoen inwoners uitstrekt, is nog een aantal hordes te nemen. Brazilië is berucht om zijn bureaucratie. Sommige projecten worden eindeloos getraineed door trage verstrekking van vergunningen. Talloze wetten, regels, ingewikkelde belastingen en een stroperig bureaucratisch overheidsapparaat hebben een verlamme werking op investeerders.

CORRUPTIE

En dat schept vervolgens ruimte voor corruptie. Omkoping van ambtenaren die projecten eindeloos kunnen vertragen, is niet uitzonderlijk.

De Braziliaanse president zal de hoeveelheid papierwerk voor bedrijven moeten terugdringen om haar investeringsproject te laten slagen. Dat opent de weg richting een nieuwe productiviteitsslag.

Brazilië staat al langer in de schijnwerpers, maar zal nog de nodige barrières moeten slechten om echt te kunnen schitteren.

Braziliaanse groei en buitenlands geld

Brazilië trok afgelopen jaren steeds meer geld van buitenlandse investeerders aan. Maar de instroom van geld groeide niet altijd met dezelfde snelheid als de uitdijende economie. De buitenlandse investeringen als percentage van het BBP (FDI) blijven rond drie procent hangen.

Bron: Bloomberg, World Bank

